

Р Е Ш Е Н И Е

№ 179

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 15 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД № 174 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област против решение №267/01.04.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 126 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2301965/21.10.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - София област, като наложено е на *** ООД, ГР. ПЕРНИК, в качеството му на работодател административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв., на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение по чл. 62, ал. 3 от КТ, за същото нарушение е намалено на 100 (сто) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не е налице „маловажност“ на нарушението, както и че немотивирано е наложено наказание в минимален размер. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ***ООД, ГР. ПЕРНИК не се явява, представлява се от адв. А.*** с пълномощно по делото. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, атакуваното решение е незаконосъобразно, поради липса на предпоставки за третиране на нарушението като маловажно и по тези причини жалбата следва да бъде уважена.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е приел за безспорно установено, че на 03.09.2010 г. в 13:25 ч, при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ“ София област, в обект - заведение за бързо хранене в гр. Перник, ответникът *** ООД, ГР. ПЕРНИК, в качество работодател, е допуснал до работа като „продавач на закуски и напитки“ лицето Б. Н. Х.*** преди да и предоставил документите по чл. 63, ал. 1 от КТ, а именно заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистрирането на сключен между страните трудов договор. Вследствие това и след извършена последваща документна проверка на 07.09.2010 г. на работодателя - нарушител е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна.

По отношение размера на наказанието районният съдия е приел, че същото необосновано е наложено на основание чл. 413, ал. 3 от КТ, тъй като са били налице предпоставки за третиране на нарушението като маловажно по привилегирования състав на чл. 415в от КТ и поради тази причина е изменил НП.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че в настоящия случай чл. 415в от КТ е неприложим. И двете кумулативно дадени и изискуеми предпоставки по привилегированата норма са налице. Тезата, че нарушението не е

„отстранимо“, тъй като е вече допуснато, не се споделя от настоящия съдебен състав. Жалбоподателят превратно тълкува текста на чл. 415в от КТ. За да е възможно нещо да бъде отстранено, необходимо е първо да бъде допуснато и установено. Важният момент тук е отстраняването на нарушението да е възможно и да бъде извършено веднага. Видно от доказателствата приети и приложени по делото, още същия ден, в 13:58 h, по-малко от 1 час след проверката, уведомление до НАП за сключен на 03.09.2010 г. трудов договор е подадено, като работника е получил копие от същото, както и екземпляр от сключения трудов договор, което е удостоверил с подписа си. И това уведомление не е по чл. 62, ал. 4 от КТ, защото първо е подадено в деня на сключването на трудовия договор, т.е. в 3-дневния срок по чл. 62, ал. 3 и второ – защото в протокола, обективизирал проверката, липсват данни контролните органи да са дали задължително предписание за това. Следователно нарушението е било отстранено възможно най-скоро и то по собствена инициатива на наказаното лице. Първата от двете предпоставки по чл. 415в от КТ е била налице. Относно второто необходимо условие – от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, по делото няма данни такива да са били налице. Правилно районният съдия е определил минимален размер на наказанието по чл. 415в от КТ, като в допълнение към неговите мотиви следва да бъде отбелязано, че според попълнената от работника трудова справка, лицето е престоирало работна сила от деня на проверката, поради което за него не са произтекли вредни последици свързани с трудовите и осигурителните му права.

В подкрепа на тази позиция са и мотивите към законопроекта за изменение на КТ, обн. в ДВ, бр. 108/2008 г. , че уредбата на маловажните случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

В смисъла на казаното по-горе е и ТР №3 от 10 май 2011 г. на ВАС, че „разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс. И още: „в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ конкретно нарушение да бъде прието за маловажно, административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирования състав на тази разпоредба“.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и издадено без допуснати съществени процесуални нарушения, като правилно е изменен приложимия

закон за същото деяние, а и така е изключено и последното основание за касиране – това по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, относно справедливостта на наложеното наказание, като същевременно са съобразени и целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 267/01.04.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 126 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2301965/21.10.2010 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – София област, издадено срещу*** ООД, ГР. ПЕРНИК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/